

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Cob/29/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713211551
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Križanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6713211551.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Križanovej a členiek senátu JUDr. Daniely Mašťalírovej a JUDr. Miriam Boborovej Sninskej, v právnej veci navrhovateľa CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 264 29 705, zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporkyni Q. V., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXXX/X, XXX XX M. R., , o zaplatenie zmenkového s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, č.k. 6C/134/2013-179 zo dňa 7. októbra 2015 a o čiastočnom späťvzati návrhu na začatie konania takto

rozhodol:

Odvolací súd čiastočne späťvzatie návrhu na začatie konania pripúšťa, rozsudok Okresného súdu Zvolen, č.k. 6C/134/2013-179 zo dňa 7.októbra 2015 v rozsahu zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne v časti uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zrušuje a v tejto časti konanie zastavuje.

Vo zvyšku rozsudok okresného súdu Zvolen, č.k. 6C/134/2013-179 zo dňa 7.októbra 2015 potvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd Zvolen napadnutým rozsudkom odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zmenkovú odmenu 1,94 Eur a v prevyšujúcej časti návrh zamietol a rozhodol, že odporkyni právo na náhradu trov konania nepriznáva .

Návrhom podaným na súd dňa 28.3.2013 si uplatnil navrhovateľ proti odporkyni právo na zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne z postupne dlžných súm za príslušné obdobia od 21.11.2009 do 11.11.2012, spolu 1.458,05 Eur, 6% ročný úrok z postupne dlžných súm za príslušné obdobia od 4.2.2010 do 11.12.2012 spolu 84,93 Eur, bez sumy 86 Eur, ktorú odporkyňa uhradila a ďalej zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, t.j. 3,01 Eur. Navrhovateľ návrh podal na vzorovom tlačive A návrhu na uplatnenie pohľadávky podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie č. 861/2007“). Navrhovateľ v návrhu uviedol, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavila odporkyňa dňa 22.7.2009 na zmenkovú sumu 904,- Eur, a zaviazala sa aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 21. 11. 2009, indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Navrhovateľ tiež uviedol, že indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ zaplatil 904,- Eur na zmenkovú sumu a na úroky 86,-Eur. Nežiadal vo veci nariadiť pojednávanie.

Súd prvého stupňa postupoval podľa článku 5 ods. 2 Nariadenia č. 861/2007, doručoval odporkyni kópiu tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky spolu s vyplnenou časťou I vzorového tlačiva C na odpoveď.

Odporkyňa si zásielku prevzala dňa 28.11.2013, k návrhu sa však nevyjadrila, ani nevyplnila časť II tlačiva C na odpoveď. Odporkyňa prítomná na pojednávaní dňa 24.3.2014 uviedla, že si brala dve pôžičky od spoločnosti POHOTOVOSTĚ, ktoré splácala po 30,-Eur a úroky, ktoré spláca považuje za veľmi vysoké.

Súd prvého stupňa podľa názoru odvolacieho súdu vysloveného v zrušujúcom uznesení sp. zn. 41Cob/444/2014 poskytoval podľa čl. 5 ods. 3 a čl. 7 Nariadenie č. 861/2007 a o nároku zo zmenky rozhodol bez pojednávania.

Súd v tomto konaní postupoval v súlade s nariadením č. 861/2007. S poukazom na znenie článku 19 nariadenia č. 861/2007 - Rozhodné procesné právo platí, že pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd v konaní postupoval aj v zmysle zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok.

Pokiaľ ide o rozhodné hmotné právo, súd použil právo Slovenskej republiky v súlade s ust. § 91 a nasl. zmenkového zákona, nakoľko zmenka bola vystavená na území SR a ako platobné miesto bolo uvedené sídlo pôvodného majiteľa zmenky - spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., ktorá má sídlo v Slovenskej republike.

Predložená zmenka okrem údaju splatnosti obsahuje všetky náležitosti predpísané v čl. I. § 75 zmenkového zákona pre vlastnú zmenku. Napriek tomu nie je neplatná, keďže v zmysle čl. I. § 76 ods. 2 zmenkového zákona o vlastnej zmenke, v ktorej nie je údaj splatnosti, platí, že je splatná na videnie. Zmenka na videnie je splatná pri predložení, na platenie musí byť predložená do jedného roka od dátumu vystavenia, ale vystaviteľ môže túto lehotu skrátiť alebo určiť lehotu dlhšiu (čl. I. § 34 ods. 1 v spojení s § 77 ods. 1 zmenkového zákona). V prípade žalovanej zmenky určil vystaviteľ pre predloženie zmenky na platenie lehotu 4 roky odo dňa vystavenia. Z návrhu vyplýva, že odporkyni bola zmenka predložená na platenie 04.02.2010.

V zmenkách splatných na videnie môže vystaviteľ v zmysle čl. I. § 5 v spojení s § 77 ods. 2 zmenkového zákona ustanoviť zúrokovanie zmenkovej sumy. Úroková miera bola v zmenke uvedená sadzbou 0,25 % denne, čo predstavuje 91,25 % ročne. Zmenkový zákon výšku úrokovej miery, ktorú je možné ustanoviť vo vistazmenke, neupravuje, jej určenie ponecháva na vystaviteľa. Avšak aj napriek tomu, že zmenkový zákon výšku úrokovej miery nelimituje, nie je jej stanovenie ponechané len na ľubovôli vystaviteľa. Aj platnosť právnych úkonov, t.j. jednotlivých zápisov na zmenke, sa v prípade, ak zmenkový zákon ako osobitný predpis neobsahuje inú úpravu, spravuje všeobecnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka o právnych úkonoch. Pri posudzovaní úrokovej miery v úrokovej doložke na zmenke treba vychádzať z ustanovenia § 39 OZ, najmä s prihliadnutím na to, či pre neprimeranú výšku úroku nie je právny úkon ako priečiaci sa dobrým mravom neplatný.

Súd preto zameral svoju pozornosť na výšku zmenkového úroku, pričom zistil, že zmenkový úrok pri sadzbe 0,25 % denne predstavuje v danom prípade pri zmenkovej sume 904,- € za jeden kalendárny rok nárast dlhu odporkyne voči majiteľovi zmenky o 824,90 €. Z bankovej úrokovej štatistiky, vedenej Národnou bankou Slovenska a dostupnej na jej webovom sídle, vyplýva, že v čase vystavenia predmetnej zmenky bola priemerná úroková miera novoposkytnutých úverov v závislosti od začiatkovej doby fixácie pri spotrebiteľských úveroch v rozmedzí 7,89 - 14,84 % ročne a pri ostatných úveroch pre domácnosti v rozmedzí 5,32 - 6,80 % ročne. Predmetný zmenkový úrok tieto sadzby mnohonásobne prevyšuje.

Podľa názoru súdu je v danom kontexte nepochybné, že úroková doložka v zmenke ako právny úkon, ktorým vznikol záväzok dlžníka platiť majiteľovi zmenky odplatu zo zmenkovej sumy vo výške 91,25 % ročne, t.j. úrok, ktorý za obdobie jedného roka takmer dosiahne výšku zmenkovej sumy, je v rozpore s pravidlami slušnosti a poctivého konania. Úrokovú doložku na zmenke preto súd ako priečiacu sa dobrým mravom považuje v zmysle § 39 OZ za neplatnú. Súd má zato, že na absolútnu neplatnosť úrokovej doložky na zmenke je povinný prihliadať ex offa, aj bez návrhu.

Pokiaľ teda zmenkový zákon neurčuje inak, z hľadiska vecného obsahu zmenkového právneho úkonu je možné aplikovať § 39 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

V prejednávanej veci prítom na rozpor navrhovateľom uplatneného plnenia s dobrými mravmi poukázala vo svojich vyjadreniach aj odporkyňa. Z dôvodu neplatnosti úrokovej doložky na zmenke súd návrh v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal od odporkyne zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne z postupne dlžných súm za príslušné obdobia od 21.11.2009 do 11.11.2012, ktorý v kapitalizovanom vyjadrení predstavuje spolu sumu 1.458,05 €, zamietol.

Uplatnený 6 % ročný úrok z postupne dlžných súm za príslušné obdobia od 04.02.2010 do 11.11.2012 predstavuje v prepočte čiastku 84,93 €. Z návrhu vyplýva, že na úroky už odporkyňa zaplatila sumu 86,- €. Keďže, ako už súd ustálil vyššie, úroková doložka v predmetnej zmenke je neplatná, je zrejmé, že pred začatím konania vykonaná úhrada odporkyne vo výške 86,- € na rámec zmenkovej sumy plne pokrýva uplatnený 6 % ročný úrok vo výške 84,93 €. Prevyšujúcu uhradenú sumu vo výške 1,07 € súd potom započítal na uplatnenú zmenkovú odmenu vo výške 3,01 € a zaviazal preto odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi neuhradenú časť zmenkovej odmeny vo výške 1,94 €. V prevyšujúcej časti súd návrh zamietol.

Pri hodnotení zistených skutočností súd prvého stupňa poukázal na úpravu článku I § 5, § 48 ods. 1, § 75, § 77 a § 76 zákona č. 191/1950 Zb., zákon zmenkový a šekový (ďalej len „ZZŠ“), a § 39 Občianskeho zákonníka.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrhu navrhovateľa na uplatnenie pohľadávky vyhovie v celom rozsahu. Navrhovateľ namietal, že konanie pred súdom prvého stupňa má vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Navrhovateľ predovšetkým namietal, že postupom súdu prvého stupňa došlo k porušeniu práva EÚ, pretože súd nepostupoval v zmysle príslušných ustanovení Nariadenia č. 861/2007. Tvrdil, že na rozhodnutie súdu o nariadení pojednávania neboli splnené podmienky Nariadenia, konanie podľa ktorého je zásadné písomné a pojednávanie sa nariaďuje len pokiaľ to súd považuje za potrebné, alebo ak o to požiadajú niektorá zo strán. Namietal tiež, že súd prvého stupňa nevydal žiadne rozhodnutie o nariadení pojednávania a nedoručil ho účastníkovi konania v zmysle § 45 a nasl. O.s.p. Poukazoval na to, že odporkyňa nedoručila súdu žiadnu žalobnú odpoveď v zmysle Nariadenia, súd má preto postupovať podľa článku 7 ods. 3 Nariadenia a vydať rozsudok. Navrhovateľ namietal proti postupu súdu prvého stupňa, ktorý vo veci vykonal dokazovanie aj oboznámením sa s úverovou zmluvou, exekučným spisom a ďalšími listinnými dôkazmi, nakoľko navrhovateľ a podľa dostupných informácií ani odporkyňa takéto dokazovanie súdu nenavrhl. Úprava

§ 120 ods. 1 O.s.p. síce výnimočne umožňuje súdu vykonať aj iné dôkazy ako tie, ktoré navrhli účastníci konania, v tomto konaní však podľa navrhovateľa na to dôvod nebol, súd mohol a mal rozhodnúť v tejto veci o práve na náhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len na základe predloženej zmenky. Poukazoval na to, že odporkyňa voči forme a obsahu nevzniesla žiadne námietky, pričom zmenka je vo vzťahu k navrhovateľovi, ako indosatárovi jediným legitimizačným prostriedkom, ktorý nie je možné ničím iným nahradiť. Navrhovateľ ďalej poukazoval na koncentračnú zásadu konštruovanú Nariadením, keď odporkyňa mohla vzniesť námietky voči zmenke v zmysle článku 5 ods. 3 až 6 Nariadenia, ak to však neurobila, musia byť námietky odmietnuté. Súd prvého stupňa podľa navrhovateľa z vlastnej iniciatívy bez návrhu odporkyne a bez legitímneho podnetu vykonal na ťarchu navrhovateľa dokazovanie, ktoré údajne preukázalo charakter odporkyne, ako spotrebiteľa, prítom takéto skutočnosti podľa navrhovateľa nemožno jednoznačne považovať za nesporné, lebo odporkyňa ani navrhovateľ sa k týmto skutočnostiam nikdy nevyjadrili. Pokiaľ súd na týchto údajne nesporných skutočnostiach založil svoje meritórne rozhodnutie, je toto rozhodnutie postihnuté vadou, ktorá má za následok jeho nesprávnosť. Navrhovateľ ďalej namietal, že súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov a aj nesprávnej interpretácie príslušných právnych predpisov a práva EÚ. Poukazoval na to, že zmenka je samostatným abstraktným záväzkom neakcesorickej povahy, nie je možné ju spájať alebo podmieňovať inými okolnosťami, než ktoré sú na zmenke uvedené, súd prvého stupňa sa však aplikáciou príslušných ustanovení ZZŠ vôbec nezaoberal a ignoroval tak predmet sporu. Vzhľadom na úplnú samostatnosť, oddelenosť, nezávislosť zmenkového záväzku nie je podľa navrhovateľa možné hovoriť o tom, že zmenka je zmenkou podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a že tomuto zákonu odporuje. Tvrdil, že zmenka, ktorú predložil v tomto konaní má všetky zákonom predpísané náležitosti, ide o platnú zmenku a uplatnený nárok navrhovateľa je tak v celom rozsahu

dôvodný. Navrhovateľ tiež poukazoval na uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 10Co/79/2013 zo dňa 5.9.2013 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21.11.2013, ktoré boli vydané v skutkovo a právne zhodnej veci navrhovateľa a potvrdzujú uvedené závery navrhovateľa.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadrila. Uviedla, že zmluva mala znaky úžery, istinu už dávno splatila a žiadala prehodnotiť výšku zmenkových úrokov.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, senát 41Cob vo svojej rozhodovacej činnosti v podobných veciach do 22.12.2015 vychádzal z platnej právnej úpravy zákona č. 191/1950 Zb. Zákon zmenkový a šekový (ďalej len ZZŠ) a z právneho názoru, že konanie v takýchto veciach je konaním o zaplatenie peňažného nároku vyplývajúceho zo zmenky, odporca má postavenie zmenkového dlžníka a pri indosovanej zmenke môže v konaní vznášať relevantné námietky týkajúce sa jeho vzťahu voči pôvodnému zmenkovému veriteľovi len v prípade, ak preukáže, že súčasný majiteľ zmenky pri nadobudnutí zmenky konal na škodu odporcu ako dlžníka (§ 17 ZZŠ), ďalej že charakter zmenkového záväzku je prísne abstraktný a oddelený od zmluvného vzťahu, zmenka indosáciou stratila charakter zabezpečovacej zmenky (akou bola v súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru odporcovi, ktorý na zabezpečenie záväzku z tohto úveru vystavila spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s. r. o. zmenku) a stala sa zmenkou na platenie. Ak zmenku predloženú v obdobných veciach žalobcom súd vyhodnotil ako platnú, pretože spĺňala všetky zákonom stanovené náležitosti tzv. zmenky vlastnej, a odporca nevzniesol kvalifikované námietky v zmysle § 17 ZZŠ, súd vychádzal zo záveru, že odporca, ako zmenkový dlžník je povinný zaplatiť navrhovateľovi, ako majiteľovi zmenky zmenkovú sumu aj s príslušenstvom.

S účinnosťou od 22. 12. 2015 bol prijatý zák. č. 438/2015 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len O. s. p.) v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, medzi inými aj Zákon č. 191/1950 Zb. ZZŠ.

V zmysle § 372y ods. 1 O.s.p. v znení zákona č. 438/2015 Z.z., ak ods. 2 a 3 neustanovujú inak, na konania začaté pred dňom účinnosti tohto zákona sa použijú predpisy účinné odo dňa účinnosti tohto zákona.

Podľa § 79 ods. 3 O.s.p., v znení zák. č. 438/2015 Z.z., ak ide o žalobu, ktorou sa uplatňuje nárok zo zmenky alebo šeku proti žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, žalobca je povinný opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu so žalovaným, a ak ide o žalobcu, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov, skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu jeho právnych predchodcov so žalovaným. K žalobe sa pripojí zmenka alebo šek a ďalšie listiny potrebné na uplatnenie práva z nich. Ak zmenka alebo šek boli vystavené na zabezpečenie záväzkov z písomnej zmluvy, pripojí sa k žalobe aj táto zmluva.

V zmysle § 79 ods. 4 O.s.p., v znení zákona č. 438/2015 Z.z., ak nie je dokázaný opak, platí, že nárok zo zmenky alebo šeku proti žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

V zmysle § 114 ods. 2 druhá veta O.s.p., v znení zákona č. 438/2015 Z.z., ak ide o vec týkajúcu sa uplatňovania nároku zo zmenky alebo šeku, ktorá vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, súd žalovaného poučí aj o možnosti uplatňovania námietok podľa osobitného predpisu.

Podľa čl. I § 17 Zákona č. 191/1950 Sb. v znení Zákona č. 438/2015 Z.z. kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobudnutí zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Ak je žalovaný zo zmenky ten, koho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, možno majiteľovi robiť námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom vždy.

Podľa čl. I § 17 ods. 2 Zákona č. 191/1950 Sb. v znení Zákona č. 438/2015 Z.z., v konaní, v ktorom sa uplatňuje alebo vymáha nárok zo zmenky sa z úradnej povinnosti prihliadne na skutočnosti odôvodňujúce námietky podľa odseku 1, ktoré by ten, kto je žalovaný zo zmenky mohol uplatniť, ak jeho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na spoločnom zasadnutí občiansko-právneho a obchodno-právneho kolégia dňa 20. 10. 2015 na návrh ministra spravodlivosti prijal v zmysle § 21 ods. 3 písm. b) a § 22 ods. 1 písm. b) Zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov zjednocovacie stanovisko k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov podľa Nariadenia č. 861/2007 s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa. Spoločné zjednocovacie stanovisko bolo zverejnené pod č. 93 v zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 8/2015 (Stanoviská a rozhodnutia vo veciach občiansko-právnych a obchodno-právnych). Podľa čl. I stanoviska ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že: 1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou, či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex-offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ; 2. pokiaľ súd nevzhľadne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí, prípadne vznesených námietok zohľadňujúcich ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinností posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie.

Podľa čl. II spoločného stanoviska, ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená.

Podľa čl. III spoločného stanoviska, aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok, ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

Po predložení veci odvolaciemu súdu navrhovateľ podaním zo dňa 21.12.2015 zobral svoj návrh čiastočne späť, a to v rozsahu zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne v časti uplatneného zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne, čím si navrhovateľ v tomto konaní uplatňuje len zmenkový úrok vo výške 0,06 % denne.

Krajský súd späťvzatie doručil odporkyni s tým, aby v lehote 3 dní oznámila, či so späťvzatím návrhu súhlasí, alebo nie. Zároveň jej oznámil, že v prípade, ak neoznámí svoje stanovisko v stanovenej lehote, súd bude mať za to, že s čiastočným späťvzatím súhlasí podľa § 101 ods. 3 O.s.p. Odporkyňa sa k čiastočnému späťvzatiu nevyjadřila.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 10 ods. 1 O.s.p. pripustil čiastočné späťvzatie návrhu navrhovateľa na začatie konania a podľa ustanovenia § 208 O.s.p. rozhodnutie okresného súdu v časti zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne z jednotlivých dlžných súm uvedených vo výroku rozsudku zrušil a konanie v tejto časti zastavil.

Podľa § 208 O.s.p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Vyššie citované ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku rieši späťvzatie návrhu na začatie konania po rozhodnutí súdu prvého stupňa. Navrhovateľ môže vziať návrh späť najneskôr do právoplatnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa. Vzhľadom na to, že navrhovateľ vzal čiastočne späť návrh skôr, ako rozhodnutie súdu prvého stupňa nadobudlo právoplatnosť a odporkyňa k späťvzatiu návrhu nemala námietky, odvolací súd v súlade s ustanovením § 208 O.s.p. pripustil čiastočné späťvzatie návrhu v časti zmenkového úroku 0,19 % denne z jednotlivých dlžných súm a v tejto časti rozsudok okresného súdu zrušil a konanie zastavil.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací prejednal vec, ktorá po čiastočnom späťvzati zostala predmetom sporu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a napadnutý rozsudok okresného súdu vo zvyšnej časti podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p., ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že okresný súd vykonal dokazovanie vo veci v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy správne vyhodnotil podľa § 132 O. s. p. a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil podľa § 157 ods. 2 O. s. p. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak, okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil (Nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 36/2010).

Odvolací súd poukazuje na zodpovednosť navrhovateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O. s. p.). V tejto súvislosti je zjavné, že zrejme z dôvodu predkladania veľkého množstva typových podaní navrhovateľom na súdy hmotnoprávne a ani procesnoprávne odvolacie dôvody nekorešponujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. Odvolací súd nie je oprávnený preskúmať prvostupňové rozhodnutie na základe iných, než účastníkom konania v odvolaní vznesených námietok.

Navrhovateľ mal možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne konanie.. Pokiaľ navrhovateľ v dôvodoch svojho odvolania poukazoval na to, že súd prejednal vec v jeho neprítomnosti a v neprítomnosti jeho právneho zástupcu, pretože sa navrhovateľ bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil, uvedené tvrdenie navrhovateľa sa nezakladá na pravde, keďže v tomto konkrétnom prípade okresný súd nevytýčil pojednávanie a došlo len k verejnému vyhláseniu rozsudku, čo umožňuje zákon (§ 115a O. s. p.). Preto v žiadnom prípade neobstojí ani ďalšie tvrdenie navrhovateľa, ak uvádza, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

Po preskúmaní veci na základe dôvodov uvedených v podanom odvolaní navrhovateľom dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav veci potrebný pre rozhodnutie, dôkazy vyhodnotil v súlade s § 132 O.s.p. a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil podľa § 157 ods. 2 O.s.p.. Správne posúdil otázku dobrých mravov v súvislosti s uplatneným nárokom na zaplatenie zmenkového úroku až vo výške 91,25 % ročne a úrokovú doložku v predmetnej zmenke.

Odvolací súd s poukazom na dôvody odvolania sa v plnom rozsahu stotožnil s dôvodmi uvedenými okresným súdom v napadnutom rozhodnutí a preto rozsudok v napadnutej časti výroku (II. výrok) potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, pretože zo strany odporkyne, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, nebol podaný návrh na rozhodnutie o trovách konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.

Rozhodnutie bolo jednohlasne schválené členmi senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.